

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2955/2021
23.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија, Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Радован Лазаревић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јована Муртин, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2. 520/20 од 11.01.2021. године, у седници од 23.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2. 520/20 од 11.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2. 1795/2019 од 24.09.2020. године, ставом првим изреке, одређена је мера заштите од насиља у породици тако што је туженом забрањено да се тужиљи приближава на удаљености мањој од 300 метара и наложено му је да се уздржава од приближавања тужиљи на овој удаљености. Ставом другим изреке туженом је забрањено да на било који други начин узнемирава тужиљу и наложено да се уздржава од сваког понашања којим угрожава њен телесни интегритет, душевно здравље и спокојство. Ставом трећим изреке туженом је забрањено да приступа у простор око места становања и око места рада тужиље на удаљености мањој од 300 метара. Ставом четвртим изреке наведено је да се мере заштите од насиља у породици одређују на период од годину дана и могу бити предужаване све док не престану разлози због којих су одређене. Ставом петим изреке одређено је да жалба не задржава извршење пресуде, а ставом шестим изреке тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 113.320,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2. 520/20 од 11.01.2021. године првостепена пресуда је потврђена у делу којим су изречене мере заштите од насиља у породици, а преиначена у делу одлуке о накнади трошкова поступка, тако што је тужени обавезан на исплату износа од 50.320,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се указује на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП због које се ревизија не може поднети, према члану 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су биле у браку од 2015. године, из кога имају заједничког сина рођеног ...2016. године, а из претходног брака тужиља има сина рођеног ...2003. године, који је живео са парничним странкама у заједничком домаћинству. Брак је фактички престао 08.05.2019. године, тужиља са синовима живи у ..., а тужени у Тужиља самостално врши родитељско право над заједничким сином, а виђење са туженим одвија се у контролисаним условима. Утврђено је да је за време трајања брачне заједнице тужени у више наврата вршио физичко и психичко насиље над тужиљом, као и према њеном сину из првог брака. Насиље у породици је пријављено 2017. године, од када орган старатељства ради са парничним странкама. Други акт насиља у породици догодио се 26.02.2018. године, када је тужени тужиљу ударио песницом у главу, шутирао је док је држала млађе дете и претио да ће је убити. Туженом је тада изречена мера привременог удаљења из заједничког стана, а након истека те мере парничне странке су наставиле да живе у истој кући са децом. Након вербалног конфликта тужиља је напустила туженог 08.05.2019. године. Дана 10.08.2020. године, приликом предаје малолетног детета тужиљи, тужени је изазвао инцидент тако што је викао на тужиљу, псовао је, ударио ногом о улазна врата њене стамбене зграде, којом приликом је поново интервенисала полиција и одређено је одржавање личних односа туженог са дететом у контролисаним условима. Тужени је пријавио полицији да је тужиља новембра 2019. године долазила у његову кућу у ..., којом приликом га је провоцирала и узела лична документа и новац из новчаника. Из допуњеног налаза и мишљења надлежног органа старатељства утврђено је да су мере заштите од насиља у породици оправдане и да тужиља има оправдани страх и осећај узнемирености у односу на туженог. Из извештаја органа старатељства, као и изведених доказа саслушањем тужиље у својству странке, њеног старијег сина и читањем писаних порука из преписке странака утврђено је да тужени и даље вређа тужиљу и прети јој.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када су одређене мере заштите од насиља у породици тако што је туженом забрањено да се приближава тужиљи, њеном месту становања и простору око места рада на удаљености мањој од 300 метара, као и да се уздржава од сваког понашања којим угрожава њен телесни интегритет, душевно здравље и спокојство.

У поступку је утврђено да је тужени према тужиљи испољио понашање које представља насиље у породици, у смислу члана 197. став 1. Породичног закона. Зато је у циљу заштите тужене било потребно одредити мере заштите у породици, у смислу

члана 198. став 1. и став 2. тач. 3, 4. и 5. тог закона, са трајањем мера заштите од насиља у породици у складу са ставом 3. овог члана, услед опасности да ће се поновити насиље у породици које је проузроковао тужени.

Наводи ревизије којима се указује да суд није узео у обзир тужиљино понашање које је имало за циљ изазивање конфликта, те да тужиља није доказала постојање физичког насиља, нису од значаја за доношење другачије одлуке, јер не доводе у сумњу чињенично стање које је правилно утврђено. Такође нису од значаја ни ревизијски наводи који указују да није наведен датум када је разведен брак парничних странака, да су погрешно наведени адреса становања тужиље и име малолетног сина, јер се не ради о разлозима који би довели до другачијег пресуђења.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић